

ІННОВАЦІЙНИЙ ВИМІР ЗМІСТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Валентина Бідочка, Інга Єгорова (ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»)

Сучасна структура системи вищої освіти, що запроваджується в Україні, сприяє вирішенню проблеми європейської інтеграції вітчизняної вищої школи. Стратегія Європейського простору вищої освіти (ЄПВО), про створення якого проголошено у 2010 р. цілком логічно узгоджується із стратегією Євросоюзу «Європа 2020» із забезпечення розумного, стійкого та інклюзивного європейського зростання.

Прийняття Національної рамки кваліфікацій як інструменту ЄПВО створює умови для досягнення реальної узгодженості рівневої організації української вищої школи з цикловою структурою вищої освіти за Болонським процесом (1999, 2003 рр.) та Міжнародною стандартною класифікацією освіти версії 2011 р., у якій прийнято болонську концепцію системного опису вищої школи.

Відповідно до НРК та європейського підходу, що узагальнений у результатах проекту «Tuning Educational Structures in Europe», визначено спеціальні компетентності, які розглядаються відповідно до освітньо-кваліфікаційного рівня магістра, а саме:

- володіти новітніми методами й технологіями, теоріями та їхньою інтерпретацією у предметній галузі,
- критично відстежувати та осмислювати розвиток теорії і практики,
- володіти методами незалежного дослідження й уміти пояснювати його результати на науковому рівні,
- бути здатним зробити оригінальний внесок до певної предметної галузі,
- продемонструвати оригінальність і творчий підхід у науковому дослідженні чи діяльності,
- опанувати компетенції на професійному рівні [1].

Професійне спрямування підготовки магістрів передбачає освоєння програми для отримання більш глибоких знань та практичних навичок у межах спеціальності за певною вузько профільною спеціалізацією, що доцільно залишити в зв'язку із закриттям ступеня спеціаліста.

Це спрямування має органічно поєднувати в собі як вищу професійну, так і елементи наукової прикладної та управлінської підготовки. Згідно законодавчих документів випускник магістратури готується вирішувати певні освітні та науково-дослідні завдання, зорієнтовані на: науково-дослідницьку роботу в певній предметній галузі знань; використовувати сучасні технології збору, обробки та інтерпретації здобутих експериментальних даних; володіти сучасними методами досліджень, які використовуються в галузі психолого-педагогічної освіти; аналізувати результати навчання в різних типах навчальних закладів; проектувати і реалізовувати в практиці навчання новий зміст навчальних предметів; діагностувати рівень освіченості тих, хто навчається.

Особливої гостроти набуває питання якісної підготовки магістрів гуманітарних спеціальностей, оскільки їх діяльність є багатофункціональною і сприяє розвитку освіти, науки, виробництва, духовного життя суспільства. За професійним призначенням підготовка фахівців-гуманітаріїв до здійснення навчально-виховної, науково-методичної та організаційно-управлінської діяльності відбувається у різних типах вищих навчальних закладів. Враховуючи професійне спрямування, майбутній спеціаліст гуманітарного профілю повинен володіти знаннями основних педагогічних і психологічних дисциплін, мати фундаментальні філологічні знання, володіти концепціями гуманітарних суспільних наук та використовувати їх методи у різних сферах викладацької, науково-дослідної інноваційної діяльності.

1. Ковальчук О. М. Методичні рекомендації щодо підготовки магістрів гуманітарних спеціальностей до інноваційної професійної діяльності / О. М. Ковальчук. – Луцьк : Вежа-Друк, 2014. – 68 с.